

नांव	रक्कम
श्री. ओक पुरुषोत्तम मंचंद्र जळगांव.	१-०-०
औ.	
श्री. औटी मोहनराज तात्याजी शिरडी.	१-४-०
क.	
श्री. कदम शंकर, कराची	०-४-३
„ „ भागूबाई, „	०-४-३
श्री. करंडे बी. व्ही. मुंबई	३-०-०
„ कर्णिक गजानन त्रिंबक कल्याण	५-०-०
„ „ भालचंद्र „ „	१-०-०
„ „ शां. शं. ठाणे.	१-०-०
„ करंदीकर गणेश विठ्ठल माटुंगा	१-०-०
„ करमरकर महादेव विष्णु दौंड	१-४-०
„ करंजेकर कु. कमलाबाई गोविंदराव पुणे	१-०-०
„ „ सौ. बगूबाई	०-८-०
„ कंटक एस्. बी. मुंबई.	१-४-०
„ काजी बाबामिया वांद्रे	१-४-०
„ काणे सौ. जानकीबाई कराची	०-५-३
श्रीमती कानिटकर काशीबाई पुणे	१-७-०-०
श्री. „ वासुदेव गोविंद „	३-०-०
„ कारखानिस गोविंद शिवराम वांद्रे	३-०-०
„ „ गणेश „ „	०-८-०
„ „ सौ. ग. पा. ठाणे	१-४-०
„ „ गणेश शिवराम खार	०-५-०

नांव	रक्कम
श्री. कापडिया त्रिकमदास पुरुषोत्तम मुंबई.	५-०-०
„ काळे सौ. लीलावती जगन्नाथ बोरिवली.	२-०-०
„ कु. सुभाष मुंबई.	१-०-०
„ कांबळी मधुसूदन धोंडू	१-४-०
श्रीमती किर्वाकर गंगुबाई जळगाव	१-४-०
श्री. किराणे महादेव पुरुषोत्तम सातारा	५-०-०
	६७-१-०
श्री. कीर्तने एम्. डी. इंदोर	१०-०-०
„ कीर्तिकर गणपत आ. खार	१-४-०
„ कुडतरकर रामचंद्र श्रीपाद, मुंबई	६-०-०
„ कुडाळकर सदानंद भास्कर, वांद्रे	१-४-०
„ कुळकर्णी दत्तात्रय महादेव, मालाड	०-४-३
„ „ गजानन „ मुंबई	१-०-०
„ शंकर बंडू. अहमदाबाद	१-०-०
„ ताईबाई बंडू „	१-०-०
„ कुंठे सौ. रमाबाई वासुदेव, ठाणे	०-८-०
„ „ लक्ष्मण शिवराम, „	०-८-०

नांव	रक्कम
श्री. केडाव्हा एस. बी. अवंतापूर S. Kedava S. B. Anantapur Re. 1	१-०-०
„ केदारी ग. ना., कल्याण	१-०-०
„ केसरकर वामन सांबाधेट्ट बांदा	५-०-०
„ केरकर सौ. मुमित्राबाई विलपार्ले	५-०-०
„ केळकर भि. बा., माहीम मुंबई	१-४-०
„ कैकेनी डॉ. एस. एस. दहगांव	१-१०-०
„ कोटकर वसंत भांबजी कराची	१-०-०
„ कोठारी जीवनराव ना. इंदोर	१०-०-०
„ कोठारे विश्वनाथ मोरेश्वर, मुंबई	२-०-०
„ कोनकर गणेश वासुदेव बझीरिया	१-०-०
„ कोराजे म. शं. बिलीमोर	१-४-०
श्रीमती कोलाहल सुभद्राबाई हैद्राबाद दक्षिण	५-०-०
ख.	
श्री. खवणेकर पा. वि. कुर्ला	१-४-०
„ खंडकर क. रा. देवास	१-४-०

नांव	रक्कम
श्री. खारकर श्रीधर नारायण, ठाणे	१०-०-०
श्रीमती खेर गंगाबाई गोविंदराव पुणे	५-०-०
ग.	
श्री. गडकरी आनंदराव भास्कर, मोहरी	१-४-०
„ गव्हाणकर डॉ. रंगनाथ ना. वसई	१०-०-०
„ सौ. गाडगीळ लक्ष्मीबाई गो. पुणे	१६-०-०
„ गाडगीळ बं. गो. का. „	१-०-०
„ गाळवणकर रा. सा. य. न. वांद्रे	२-०-०
„ „ डॉ. दिनकर जगन्नाथ अर्वाळा	१-०-०
„ गुप्ते डॉ. एम्. बी. ठाणे	२-०-०
„ गुरुजी डी. एन्. बडोदे	१५-०-०
„ गोरक्षकर सौ. सुशीलाबाई सांताक्र.	१-४-०
„ „ कु. सीमंती डाल „	१-४-०
„ „ सदाशिव राम „	१-४-०
„ „ ताराबाई नारायण „	१-४-०
„ „	१२२-७-३
श्री. गोविंदाप्पा सी. जी. कडाप्पा	२-०-०

नांव	रक्कम	नांव	रक्कम
घ.			
श्री. घुले अनाजी मारुती मांजरी		„ चिपळूणकर केशव वामन पुणे	१-४-०
„ घुले महादु पांडु मांजरी	१-४-०	श्री. चीक डॉ. एस. रामकृष्ण बालापूर	१०-०-०
„ घटे जनाबाई सीताराम सोलापूर	१-४-०	S. Cheek D. S. Ramkrishna Balaapur Re. 10	
„ घम पां. स. दादर	१-०-०	श्री. चेटी आर. व्ही. ल्हरडा रजुल मद्रास	२-०-०
„ घाटे डॉ. नरहर रामचंद्र जैतपूर	१-०-०	S. Chette R. V. Verda Rajulu Madras Re. 2	
„ घैसास सौ. सीताबाई रामचंद्र दादर	७-४-०	श्री. चेटी रामकृष्ण मद्रास	१०-०-०
च.		S. Cnetty Ramkrishna Madras Rs. 10	
श्री. चव्हाण कु. शिवाजी कराची	०-१०-०	श्री. चोणकर खंडेराव रामकृष्ण बोरिवली	२-०-०
श्री. चंदूलाल दलसुख वझीरिया	१-०-०	„ „ विनायक „ „	२-०-०
„ चारी वेनु गोपाल ए. मलयापूर	१-०-०	„ चौबैल जी. एन्. वांद्रे	२-०-०
S. Chari Gopal A, malyapur Re. 1		„ „ म. वि. ठाणे	२-०-०
„ चार्ल जी. नामानुजा पेंटापाड	१-०-०	„ „ एस. एस. खार	५-०-०
S. Charlu G. Ramanuja Pentapad Re. 1		„ „ सौ. इंदु कुर्ला	२-०-०
श्री. चिटणीस एस. एच. सातारा	१-०-०	ज.	
श्री. चीमनलाल त्रिभुवन वझीरिया	१-०-०	श्री. जटार लेडी डॉ. जानकी-बाई खंबालिया	१०-०-०
„ चित्रे मधुसुदन आ. वांद्रे	१-४-०	„ जयकर सौ. घारुबाई शामराव वि. घालें	१-४-०

नांव	रक्कम	नांव	रक्कम
श्री. जुन्नरकर खं. अ. बडोदे	६-०-०	त	
„ जोशी आत्माराम नथोबा		श्री. ताडीवाला शेट दोराबजी डी.	
दादर	५-०-०	मुंबई.	१-४-०
„ जोशी केशव नथोबा „	५-०-०	श्री. तळपदे आनंदाव बांदे	१-०-०
„ „ मोरेश्वर विष्णु		„ तालचेकर कृष्णाबाई विनायक	
उंबरगांव	१-०-०	इंदोर.	५-०-०
„ „ शंकर दामोदर ठाणे	१-०-०	„ तेंडले अनंत लाडूशेट बांदे	१-४-०
„ „ दादाजी गोपिनाथ		„ तेंडुलकर शामसुंदर शं. पुणे.	१-४-०
दादर	१०-०-०	„ „ सौ. अन्नपूर्णाबाई शंकर	
	१०६-२-३	आलीबाग	१-४-०
झ.		थ.	
श्री. झारी शेट अल्लीशा उस्मानशा		श्री. थंपी एन् नारायण काटाराकरा	०-८-०
म्हसवड.	२-०-०	„ S. Thampi N. Narayan Katarakara	
ट.		Rs. 0-8-0	
„ टच्चाशेट गोवर्धन गिरधर		द.	
डहाणू	११-०-०	श्री. दळवी ज. रा. वसई	१-०-०
ठ.		वि. पाले.	२-०-०
श्री. ठाणगे गणपतराव रामभाऊ		„ „ सदाशिव भिकाजी	
मांजरी.	१-४-०	भुईवाडा परेल	१-४-०
श्री. ठाकर डॉ. कुदन रामकृष्ण		„ सौ. रुक्मिणीबाई विठ्ठल	
सांताक्रुझ.	५-४-०	„ दातार गोपाळ भास्कर ठाणे.	१-०-०
ड.		„ दाभोळकर जनार्दन य. बांदे	१-०-०
„ डोळस आनंदराव प. कांदिवली	३-०-०	„ दिघे श्रीकृष्ण गोपिनाथ मुंबई.	५-०-०
		„ दीक्षित पी. एस. बांदे	१-०-०
ड.		„ देवधर सौ. जानकीबाई कराची	०-५-३
„ डवलीकर शंकर मोरो पुणे	५-०-०	„ देव सौ. जानकीबाई बालकृष्ण	
		ठाणे	६-२-०
		„ „ श्रीनिवास बालकृष्ण.	५-०-०

नांव	रक्कम	नांव	रक्कम
श्री. „ विष्णु गोविंद संगमनेर	२-०-०	न.	
„ „ सदाशिव विश्वनाथ पौड	१-०-०	श्री. नवलखे जी. एस. भुसावळ	१-४-०
„ देशपांडे सौ. इंदुमती बडोदे	४-०-०	श्री. नंजुडिया एन् बंगलोर	} २-८-०
	६८-११-३	„ S. Najudia N.	
श्री. देशमुख द्वारकानाथ हरी		Benglore Rs.2-8-0	
डोळखांब	२-८-०	„ नाचणे शांताराम बळवंत कुर्ला	१-४-०
„ देशवडीकर श्रीमती दुर्गाबाई		श्री. नाडकर सौ. सोनाबाई लक्ष्मण	
जळगांव	१-०-०	माहीम मुंबई.	२-८-०
„ देसाई इछाबेन अमदाबाद	१-४-०	„ नाडकर्णी सौ. एस. आर पुणे	२-०-०
„ जनार्दन आत्माराम माहीम		„ नावेंकर सौ. श्रीमतीबाई मुंबई	५-०-०
मुंबई.	२०-०-०	„ नेमन लक्ष्मण महादेव	
„ „ जी. पी. रंगून	१०-०-०	सांताक्रुझ.	१-४-०
„ „ वासुदेव पु. ठाणे	१-०-०	प.	
„ हरी महादेव दादर	०-४-०	श्री. पवार सौ. निराबाई कराची	१-१-०
„ दोडिया एम्. एन्.ओन्हर—		श्री. पटेल वामनराव प्राणगोविंद	
सीअर शिरडी	५-०-०	उमरेठ	२-०-०
„ दौदे रामचंद्र आत्माराम		„ परदेशी डी. बी. पुणे	१-४-०
कराची	३-०-०	„ परळकर आर. एन्.	
ध.		यवतमाळ	१५-०-०
श्री. धरमिया आर. डी. मथुरा	} ०-८-०	„ पंथकी के. एस. सांताक्रुझ	१-४-०
„ S. Dharmiya R.		„ प्रधान अशोक प्रभाकर कल्याण	१-०-०
D. Madura As. 8		„ „ के. वाय. पालनपूर	२-०-०
श्री. धामणकर भागू मावशी		„ „ विठ्ठल आ. माहीम	२-०-०
भिवंडी	५-०-०	श्री. प्रभु गोविंद सीताराम कर्जत	१-४-०
„ धुरंधर सौ. नऊबाई शा. पाले	१-४-०	„ पाटणकर दत्तात्रय विठ्ठल	
„ „ बाबुलजी कृ. सांताक्रुझ	१-०-०	घाटकूपर	५-०-०
„ „ कु. सोनाबाई शा. पाले	१-४-०	„ „ दिनकर ना. वांद्रे	१-०-०
„ धुरु जी. आर. दादर	५-०-०	„ „ भास्कर ना. „	१-४-०

नांव	रक्कम
„ पाटणकर शंकर ना. १	-४-०
सौ. „ सीताबाई	
रामचंद्र अलीबाग	१-४-०
श्री. पाटील सखाराम सांताकूझ	१-४-०
„ „ „ रामा „	१-४-०
„ पाठकर एन्. डी. चणेरा	२-०-०
„ „ सौ. सुंदराबाई बां.	
बडोदे	५-०-०
„ पालशेतकर वा. शी. दादर	२-०-०
„ पितळे दत्तानाय ग. मुंबई	१-०-०
„ „ „ आ.	१-४-०
„ „ सौ. सुलोचनाबाई द. „	०-५-६
चि. „ विजयकुमार द. „	०-५-३
„ „ „ सुनंदा द. „	०-५-३
श्री. पितांबर कचराशेट	
संगमनेर	०-८-०
श्री. पुरुषोत्तम वसंतराव	
वझीरिया	१-०-०
„ पुरंदरे रघुवीर भास्कर वांटे	१-४-०
„ „ विठ्ठल रघुवीर „	०-१३-६
„ पेंढारकर सौ. इंदिराबाई कृ.	
पेंढारी	३-६-०
„ पै सौ. लक्ष्मीबाई....कराची	०-५-३
„ पोतनीस पिरोजबाई	
अहमदाबाद	५-०-०
„ फडणीस कु. फ. अंबुताई	
बेळगांव	१-०-०
„ „ सौ. इंदिराबाई „	७-०-०

नांव	रक्कम
ब.	
श्री. बडवे सौ. कौसल्या	
पारनेर	१-४-०
„ बावचकर कृ. ल.	
सोलापूर	४-०-०
„ बेंद्रे वैजनाथ केशव अंधेरी	०-४-०
„ „ के. ए. डिकसळ	२-०-०
„ बोरकर चंद्राबाई विलेपार्ले	५-०-०
„ बेल्हेकर तुकाराम विठ्ठजी	
मांजरी बु.	१-४-०
„ „ निवृत्ति नारायण „	१-४-०

भ.

श्री. भगत श्रीधरकृष्ण डोंबिवली	२-०-०
„ भट डॉ. छोटालाल भु.	
बडोदे	२०-०-०
श्री. भाईजी गिरधर वझीरिया	१-०-०
„ भिकुभाई एन्. मुंबई	१-०-०
„ भाईंदरकर रामराव केरोबा	
मुंबई	५-०-०
श्री. भांगले मेघःश्याम बा.	
बांदा	२-०-०
„ भिडे गोपाळ रघुनाथ	
फलटण	५-०-०
	८८-०-९
श्री. मदनराव दि. मुंबई	१-०-०
„ मनी के. एस. कोहिमतूर	१-०-०
S. Mani K. S.	
Kohimtur	
Re. 1	

नांव	रक्कम	नांव	रक्कम
म.		श्री. मुदलीयार सरदार एस. जी.	
श्री मराठे भा. चि....मतासा	२-०-०	पुणे	२-०-०
„ महाजन महादेव जिवाजी		„ मुथना बी. व्ही. बंगलोर	१-०-०
मुंबई	३-०-०	S. Muthna B. V.	
श्री. महाशंकर वझीरिया	१-०-०	Bengalore	
„ महाडिक रामचंद्र...		Re 1	
कराची	०-४-०	„ मुलक ए. आर. कलकत्ता	५-०-०
श्रीमती महाडिक, कमलाबाई		„ मुळे गोविंद अ. माहीम	१-४-०
वर्धा	१-०-०	„ मोने सौ. द्वारकाबाई द.	
„ मंजरेकर जी. व्ही.		शिरवळ	१-०-०
इसलामपूर	५-०-०	„ मोरे धाकुजी कराची	०-४-३
„ मंत्री पांडुरंग ज. मुंबई	१-८-०	श्री. मोहनलाल सोमाबाई	
„ „ बालकृष्ण ज. „	१-०-०	वझीरिया	१-४-०
„ „ वासुदेव केशव		„ माहिले बाबाजी आ.	
सातारा	५-०-०	पालघर	१-०-०
„ मानकर बी. एम्. आणि		श्री. मंगा म. बा.	२-०-०
जयकर सोनाबाई	४-०-०	र	
वांद्रे		श्री. रत्नपारखी धों. म.	
„ „ मनोहर बाळाराम		हुसंगाबाद	५-०-०
अमृतसर	५-८-०	„ रंगराव सी. शोलिंगूर	२-०-०
„ „ व्ही. के. पुणे	५-०-०	S. Rangrao C.	
„ मानीकर एम्. जी. कराची	२-०-०	Sholinguhar	
„ मालवणकर कु. कमलाबाई	१-०-०	Rs. 2	
„ म्हात्रे काशिनाथ नारायण		„ राजत शंकर गोविंद मुंबई	१-४-०
मुंबई	५-०-०	„ राजन्ना पापासाहेब पुणे	१-०-०
„ मांजरेकर श्रीधर लक्ष्मण		„ राजलक्ष्मी देवी एस. एन.	
शिवरी मुंबई	१-४-०	टिपाकुलीनर	५-०-०
„ मुजुमदार बलवंत रघुनाथ		S. Rajlaxmi Devi	
सुरत	१-०-०	S. N. Tipakulinar	
		Rs. 5.	

नांव	रक्कम	नांव	रक्कम
श्री. राजा सी. जी. वकील वेलेर S. Raja C. G. vakil vellor Rs. 2	२-०-०	श्री. रावते कमलाबाई सा. मुंबई	२-०-०
श्री. राजे सौ. शांताबाई शामराव कल्याण	१-०-०	„ रावधरी ए. कुलीटाली. S. Raodhari A. kulitali As. 0-8-0	०-८-०
श्री. राणे दत्तात्रय राजाराम नायगांव मुंबई	५-०-०	श्री. राशने दत्तात्रय दामोदर पुणे	५-०-०
„ „ सौ. प्रेमला खं. खार	०-८-०	„ „ बाळाजी गोविंद अहमदनगर	१-५-३
„ राधाकृष्णन् एल्. टी., S. Radhakrishnan L. T. Shiyali Re 1	१-०-०	„ रांगणेकर पार्वतीबाई भा. माटुंगा	२-८-०
श्री. राधेमल्लाल एम्. ए. त्रिपलीकेन S. Radhemallal M. A. Tripaliken Re 1	१-०-०	„ „ शंकर भा. „	२-८-०
श्री. राम माछुटी संस्थान कल्याण	५-०-०	„ रीडर व्ही. कृष्ण वेलेर S. Reader. v. Krishna, Vellore Re 1	१-०-०
„ रामस्वामी सी. एम्. अनंतापूर	२-०-०	श्री. रळिकर कु. शांताबाई पुणे	०-८-०
S. Ramswami C. S. Anantapur Rs. 2	२-०-०	„ रुईकर वामन नरहर वकील ठाणे	५-०-०
श्री. रामस्वामी आर. बंगलोर S. Ramswami R. Bengalore Re 1	१-०-०	„ रेगे रघुनाथ डी. सावंतवाडी	३-०-०
श्री. रायलिकर एस्. एन्. मुंबई	१-०-०	„ रेड्डी एम्. मल्ली अनंतापूर S. Reddi M. Malli Anantapur Rs 5	५-०-०
		व.	
		श्री. वराडकर सौ. राधाबाई कराची	०-५-३

नांव	रक्कम	नांव	रक्कम
श्री. वराहल टी. कोहिमतूर S. Varahlu T. Kohimtur Re. 1	१-०-०	श.	
श्री. वाकूर कु. कमळाकर जयराम कराची	१-४-०	श्री. शिरोडकर आ. सा. कुलै	१-४-०
श्री. वाघ दत्तात्रय अनंत वसई	१-०-०	„ „ सौ. इंदिराबाई „	
„ „ नंदकुमार „	१-०-०	रामकृष्ण	१-१२-६
„ वाघ गोविंद विनायक भुसावळ	११-०-०	„ „ मनोरमाबाई	
	६०-६-६	आत्माराम „	१-९-०
श्री. बालावलकर सौ. सीताबाई राजाराम दादर	१-०-०	सौ. राधाबाई सा. „	१-०-०
„ विजयकर गोवर्धन माधवराव मुंबई	६-१०-०	„ „ रामकृष्ण सा. „	१-४-०
„ विश्वनाथन् जी. विजगापट्टण S. Vishvanathan G. Vijagapattan Rs. 2	२-०-०	„ „ वासुदेव सा. „	१-४-०
श्री. वेंकटराव वाय. निदावल S. Venkatrao Y. Nidaval Rs. 2	२-०-०	श्री श्रीनिवास एम्. ए. मद्रास S. Shrinivas M. A. Madras Re 4-8-0	४-८-०
श्री. वैद्य कृष्णराव प्रभाकर कल्याण	१-०-०	„ शिरोडकर श्रीधर रा.	१-४-०
„ „ सौ. मनोरमाबाई प्रभाकर „	१-०-०	„ „ कु. साईलीला	
„ „ पांडुरंग नारायण भुसावळ	२-८-०	रामकृष्ण कुलै	१-४-०
„ „ विनायक आपाजी अंधेरी	२-०-०	„ „ सावळाराम आ. „	१-१२-६
„ „ बाळकृष्ण वामन वांद्रे	२-०-०	„ शुक्ल सौ. यमुनाबाई...	
		कराची	०-२-३
		स.	
		„ समेळ शंकरराव शा.	
		माहीम	१-४-०
		„ सहस्रबुद्धे हेमलता बेलापुर	०-८-०
		„ संपतकुमार एम्. टी. } मद्रास	१-४-०
		S. Sampatkumar M. T. Madras Rs. 1-4	
		श्री. साखळकर भालचंद्र विनायक रावलगांव	१-४-०

नांव	रक्कम	नांव	रक्कम
श्री. साखळकर धुंडीराज रामकृष्ण		,, सावंत नागेश आत्माराम	
माहीम	१-४-०	दादर.	५-०-०
,, ,, विनायक भास्कर पुणे	१-४-०	,, ,, सौ. इंदिराबाई नागेश	
,, साटम मंगेश शिवाजी		दादर.	१-४-०
देवगड	२-०-०	श्रीमती काशीबाई कृष्णाजी दादर	१-४-०
,, सातघरे चिंतामण रा. वांद्रे	१-०-०	,, सांबारे दाजी विठ्ठल विलेपार्ले	५-०-०
,, सातभाई रामचंद्र त्रिंबक		,, स्वार बी. व्ही. मुंबई	१-०-०
पुणे	१-०-०	सौ. सुकाम्मा बी. अनंतापूर	
,, सातक. माळी दगडू सहाय		,, S. Sukamma B	२-०-०
मांजरी बु.	३-४-०	Anantapur Rs. 2 }	
,, सामंत आवडाबाई भिकाजी		,, सुगवेकर गंगाराम मोरेश्वर	
वसई	१-०-०	कुर्ला	१-१२-६
,, ,, पी. के. घाटकूपर	३-०-०	श्री. सुब्रमण्य पी व्ही. मद्रास	
,, ,, कु. कमल अडव्होकेट		,, S. Subramanya	१-०-०
वांद्रे	२-०-०	P.V. Madras Re.1 }	
,, ,, सौ. यमुनाबाई		,, सुब्रमण्य बी. एस्. कोहिमतूर	१-०-०
संगाराम शिरोडकर	२-०-०	,, S. Subramanya	
,, ,, रामचंद्र रा. वांद्रे	१-०-०	B. S. Kohimtore }	1-0-0
,, ,, वासुदेव सी.		,, सुर्वे सौ. इंदिराबाई सावंतवाडी	५-०-०
मालवण	१-४-०	,, ,, बाबुराव ए. मुंबई	१-४-०
,, ,, शंकर परशराम		,, सोनटके लक्ष्मण बा. ,,	०-४-०
भाईदर	२-०-०	ह.	
,, सारंग शंकर यशवंत	१-४-०	श्री. हणमंतराव बी. अनंतापूर	
शिवरी		,, Hanmantrao B.	२-०-०
,, सालसकर व्ही. जी.	१-४-०	Anantapur Rs. 2 }	
मुंबई		श्री हेजीब सौ. सी. कराची	०-५-३
६४-४ १		श्री. हिरालाल अंबालाल वझीरीया	१-०-०
श्री. सावे सौ. अन्नपूर्णाबाई के.			८७२-७-३
मुंबई	१-४-०		
,, डॉ. ,, केसरीनाथ व्ही. मुंबई	१०-०-०		
,, ,, मोरेश्वर नारायण ,,	५-०-०		

श्रीशंकर.

श्री सद्गुरु साईबाबा.

श्री सच्चिदानंद सद्गुरु आधुनिक संतचूडामणी श्री साईबाबा महा-
राज संस्थान शिर्डी ता. कोपरगांव, जि. अहमदनगर यांचा सालाबाद
प्रमाणे श्रीरामजयंती उत्सव चै. शु ॥ ९ शके १८६२ मंगळवार ता.
१६ एप्रील १९४० रोजी श्री क्षेत्र शिर्डी येथे महाराजांच्या मंदीरांत
होणार आहे. तरी या समयी आपण कृपाकरून आपल्या कुटुंबातील
बालगोपालांसह व मित्रमंडळीसह श्रीच्या तीर्थप्रसादास अवश्य यावे अशी
नम्र विनंती आहे.

उत्सवाचा कार्यक्रम

ता. १५ एप्रिल. चैत्र शु. ८ सोमवार—उत्सव, मूर्तीची स्थापना
व दुपारी कीर्तन.

१६ „ „ ९ मंगळवार—कावडे भिरवणूक, श्रीचे
समाधीस गंगास्नान, जन्मोत्सव कीर्तन,
भोजनसमारंभ, काळ्या, संदल व रथ
यांच्या भिरवणुकी व दारूकाम.

१७ „ „ १० बुधवार—कुस्त्या व कीर्तन.

१८ „ „ ११ गुरुवार—कीर्तन व चावडी.

१९ „ „ १२ शुक्रवार—गोपालकाला व तीर्थप्रसाद.

श्री साईबाबा शिर्डी संस्थान कमिटी मार्फत

आपला नम्र,

शिर्डी:

ता. २८ मार्च १९४०.

सकल संतचरणरज

दासगणू.

सूचना:—जरूरीप्रमाणे कार्यक्रमांत फेरफार करणेत येईल.

अनुभव

श्रीयुत संपादक श्रीसाईलीला मासिक यांस सप्रेम कृ. सा. न. वि. वि. पुढील हकीकत लीलेत प्रसिद्ध करणेकरिता पाठवीत आहे. तरी ती लीलेत येते अंकी प्रसिद्ध कराल अशी उमेद आहे.

भिवपुरी येथील

श्री सद्गुरु साईबाबांचें स्थान.

सुमारे दीड वर्षा मागे एक वृद्ध गृहस्थ मजकडे मु. माहीम येथून श्रीसच्चरिताची प्रत विकत मागणेकरिता त्यांचे स्नेही व श्रीसाईबाबांचे भक्त यांचे सांगणेवरून आले होते. ते वेळी (व अद्यापही) सच्चरिताच्या प्रती तयार नसलेमुळे त्यांस विन्मुख धाडावे लागले. असो. सदरहू गृहस्थांचे सांगणेत भिवपुरी येथे बाबांचे एक मंदिर असोन तेथे रामनवमी वगैरे उत्सव होत असलेचे आले. तेव्हांपासून हे मंदिर व याची माहिती आपणांस कशी नाही अशी मनास हुरहुर लागून राहिली होती. कारण भिवपुरी हे ठिकाण ठाणे पासून फारसे दूर नाही. असो.

त्यानंतर अलीकडे म्हणजे गेले नाताळचे अगोदर दादर येथील कांहीं तरुण मंडळी श्रीसाईबाबा शिरडी संस्थानचे चिटणीस या नात्याने मजकडे आली व त्यांनी मजला सदर बाबांचे मंदिर व त्याचे हल्लीचे परिस्थिती विषयी वगैरे माहिती दिली; व हल्ली त्या मंदिराचे व्यवस्थेकरिता नुकतेच प्रस्थापित झालेले सेवासंघाचा अहवाल वगैरेचे कागदपत्र देऊन हे बाबांचे स्थान बाबांचे भक्तांचे नजरेस यावे या हेतूने सदरील

कागद श्रीसाईलीला मासेकांत प्रसिद्ध व्हावे अशी विनंती केली. ती हकीकत लीला अंक ४।५।६ शके १८९१ मध्ये नुकतीच प्रसिद्ध झालेली आहेच.

प्रथम या बाबांचे स्थानाविषयी गोष्ट कानी आलेपासून मनास एक तऱ्हेचे आकर्षण सुरू होऊन एकवार ठिकाणावर समक्ष जाऊन शक्य तितकी विश्वसनीय हकीकत साईभक्तास केव्हां सादर करीन असें मजला कां झालें होतें ते समजत नाहीं. परंतु झालें होतें हें मात्र खरें. अखेर गेले सोमवार ता. २५।३।४० रोजी हा योगायोग अचानक जुळून आला व हें बाबांचे स्थान कसे प्रस्थापित झालें व त्यांचे जागृतीविषयी कसकसे अनुभव आहेत हें सांगणारे व या संस्थानाशी पूर्णपणें निगडीत असलेले व्यक्तीची गाठ पडली. ही हकीकत सांगत असतांना त्या व्यक्तीचे मनोभाव वेळोवेळीं कसे उदित होत व मधून मधून ती व्यक्ती आष्टभाव पुलकित होऊन तिचे शब्द कसे बंद पडत वगैरे प्रत्यक्ष पाहून जणू काय ऐकत असलेले हकीकतीचे सत्यतेची मजसारखे मूढ भक्तांस खुण पटणेकरितांच ही सर्व बाबांची योजना असावी असें मजला तरी वाटतें. सदरचे इसमांस या सर्व बाबांच्या लीला आजपर्यंत प्रसिद्ध कां केल्या नाहींत म्हणून विचारतां व तशा आतांतरी संगतवार लिहून देणेविषयी विनंती करितां हे आपल्या हातून घडलें नाहीं व आतांही होणार नाहीं कारण आज जसे तुमच्या जवळ सांगणेचा ओघ आला आहे असें वारंवार मनांत घाळते व बाबा माझेसारखे सर्व तऱ्हेनें नालायक अल्पवयीं व अज्ञान बालकाला वेळोवेळीं पेचात टाकणें आपला काय हेतु आहे तें कळत नाहीं असे म्हणूनच स्वस्थ रहावें लागत आलें व आहे. असो.

सदरचे गृहस्थ लिटल आणि कंपनीत नोकर आहेत व हल्लीचे नोकऱ्यांचे दुष्काळ हंगामांत त्यांचे मते बाबांचे करणीनेच त्यांस जोड नोकरी मिळाली असोन बाबांचे आकर्षणांत त्यांचेवर आर्थिक अडचणीचा पडलेला बोजा हलकावणेकरितांच ही बाबांची योजना असावी. केव्हांही सद्गुरु सेवा कष्टाशिवाय फळास येत नाहीं असें त्यांस पटूं लागलें आहे. हे गृहस्थ कै. भक्तवर्य केशवराव प्रधान यांचे जावई होत. अल्पवयांत त्यांचे श्वशुरवचनीं आज्ञाधारकत्वाचे व्रतानें बाबांनीं त्यांस आकर्षण केलेलें दिसतें. सासऱ्यांचे विषयी एक तऱ्हेचा बाबाप्रेरित आदर उदीत होऊन २।३ वर्षे भिवपुरीसारखे येणे-जाणेस व इतर सर्व तऱ्हेचे अडचणीचे ठिकाणी राहून मुंबईत नोकरी करणें चालू ठेवून अधिक बळ नसतांही भिवपुरीस मंदिराचे सान्निध्यांत लहानसे घर बांधणेचेही कष्टमय कार्य यांचेकडून घडून आलें. त्यांचे सांगणेंत त्यांचे श्वशुरांचे ठिकाणी साधुसंतांचे विषयी पूर्ण अनादर होता. कांहीं मंडळीचे बरोबर त्यांचे बाबांचेकडे जाणे झालें परंतु ऐन दर्शनास निघतांना त्यांचे मन फिरून दर्शनास न जातां आपण बिऱ्हाडीच बसून

राहणेंचें आलें व बरोबरचे मंडळींचे आग्रहावरून ते बिऱ्हाडांतून मशिदींत बाबांचे दर्शनास गेले, परंतु तेही अगदीं गैरशिस्त अशा स्थितींत गेले व दूर गेदीत बसले. परंतु बाबांनीं त्यांचे गैरशिस्तपणाची पूर्ण वाच्यता करून त्यांस रागानें जवळ खेंचून आणणेस हुकूम करतांच त्यांचे सर्व अदृष्ट संपून त्यांचे अंतःकरणांत जो कांहीं प्रकाश पडला त्यामुळेच ते बाबांचे निस्सीम भक्त बनले त्यावेळीं त्यांचे दोन्ही खिशांत मालकाचे वसुलीची बरीच रकम होती ती सर्व बाबांनीं मागतांच प्रथम एकाच खिशातील त्यांनीं बाबांपुढें ठेवतांच दुसरे खिशातीलही काढून देणेंस त्यांस लाविले व ताबडतोब शिरडींतून जाणेंस आज्ञा केली. बिऱ्हाडीं परत आलेवर तुम्हास आज्ञा झाली आहे तेव्हां तुम्हांस राहता येत नाही असें बरोबरीचे मंडळींचे म्हणणे व जाणेंस पैसे तर मुळींच नाहीत व शिवाय मालकास पैशाचा काय जबाब देणें अशा एकंदर पेचप्रसंगांतच ते निघाले व लागलेच कोणी परत फिरणारे भक्तां त्यांस उतार खर्चून आणणेचे कबूल केलेवरून घरीं जातांच तुझे पैसे मनीऑर्डरनें पाठवितो म्हणून सांगून ते घरीं आले. पुढें घेतलेले पत्त्यावर मनीऑर्डर केलेली परत आलेचे ते सांगत असत. मालकास तोंड दाखविणेंस भीत असतां पेटीवर हिशेबाचे कागद देतेवेळीं मालक कागद पाहून वसुली बरीच केली आहे व रकम जमा आहे हे ठीक आहे असें म्हणाले व तो प्रश्न तेथेंच मिटला म्हणून सांगत असत. त्यांचे जीवनांत पुढें अगदीं फरक पडून ते वेळोवेळीं बाबांचेकडे जाऊं येऊं लागले व बाबा तुम्हीं माझे भिवपुरीस चला असें म्हणत. अशाच एका प्रसंगीं बाबांनीं येईन म्हणून म्हटल्याचा फायदा घेऊन ते वारंवार बाबांस म्हणत असत कीं तुम्ही कबूल केलें आहे तर आतां कधीं येणार. अशा रीतीनें त्यांनीं बाबांस सतावल्यावर एक वेळ बाबा रागानें म्हणाले कीं 'जा हे तुझे घरीं ठेव मी आलों आहे' ही प्रतिमा त्यावेळीं बाबांचेकडे कोणी आणलेली होती तीच बाबांनीं प्रधानांना दिली. व सांगितलें कीं तूं पुनः येथें येऊं नकोस. त्यानंतर प्रधान एक दोन वेळ शिरडींत बाबांकडे गेले असतांना त्यांस हाकलून दिले व बजाविलें कीं मी तुझे घरी आहे तूं इकडे पुनः येऊं नकोस. तेव्हांपासून प्रधानांना शिरडी बंद झाली. सदरची प्रतिमा प्लेस्टरची ओव्हल लहान आकाराची फारच सुबक आहे. अशा तऱ्हेची प्रतिमा रा. रा. रासने यांच्या नगर येथील पेढीत व पुणें येथें एक दोन साईभक्तांचे घरीं माझे पहाणेंत आली आहे परंतु ही प्रतिमा त्यांचेपेक्षा थोडी लहान व अगदीं निराळी आहे. प्रधानांची बाबांची भक्ती कांही विलक्षण तऱ्हेची असे. घरांत अगर आवारांत विंचू, किडाणू निघालेस ते बाबांचे पुढें ठेवून बाबा हा काय त्रास माझे मागे लाविला आहेत म्हणून ओरडत असत. देवळांत पुजाअर्चा उत्सव वगैरे स्वखर्चानें करून आजूबाजूचे लोकांस अभि- रुची नसतां पाठीस लागून बोलावून आणून भजन करणेंस लावणें, चहा पाजणें,

जेऊं घालणें असे ते करीत असत. बाबांचेवजळ मागणे मागण्याचे तऱ्हेचे प्रत्यक्ष अनुभव भेटीत त्याच गृहस्थांनी सांगितले ते येणेप्रमाणे:—बाबा तुम्ही येथे आलां आहां तर या आवारांत फुलबाग झाला पाहिजे व त्याप्रमाणें ४।५ वर्षे इतकीं फुलझाडे झालीं कीं आजुबाजूचे गांवीं पुजा, लग्ने अगर अमलदार यांचे जरूरीच वेळीं काकाचे बागांतून फुलें आणा हा रिवाजच पडून गेला होता. पुढे प्रधानांनी बाबांना सांगितलें कीं माझे इच्छा पुरी केलीत माझे समाधान झाले. व त्यानंतर तो बाग नाहीसा झाला व हल्लीं आवारांत एक फूलझाड नाही. एक वेळ असा अज्ञाहास धरला कीं, नदी लांब असले-मुळे पुजेस पाण्याची पंचाईत पडते हें बाबा तुम्हांस कमें खपतें ? पुजेपुरतें पाणी पैदा झालेंच पाहिजे व असें म्हणून देवळाजवळ लहानशी विहीर खणली. झाल रोज एक हंडा उत्तम स्वच्छ पाण्याची सोय झाली. पुढें वर्ष दोन वर्षांनीं मोठे विहिरीचा लोभ सुटला व खर्च केला पण पाणी जास्त वाढलें नाही. हल्लीं ही विहीर वांदें येथील एक बायंगोलकर नांवाचे इंजिनिअर गृहस्थांनीं देवळाजवळ जागा घेऊन बंगला बांधला आहे. त्यांचे ताब्यांत गेली आहे व त्यांनींही अलीकडे सुरंग लावून व बोअर करून पुष्कळ प्रयत्न चालविले आहेत परंतु जास्त पाण्याचा ठाव नाही. त्याचप्रमाणें देऊळ व घर यांचे कोपऱ्यावर मधोमध एक लहानसें मातीचें वृंदावन बांधलेलें आहे त्याची गोष्ट अशी कीं प्रधान म्हणत कीं ही जागा फार पवित्र आहे येथें कोणी पाय देऊं नये व घाण करूं नये म्हणून हें वृंदावन बांधून आडविली आहे. कारण बाबांनीं एकवेळ येथेंच मजला सायंकाळचें वेळीं मी माझे गळ्यास फास बसेल अशा पेच प्रसंगांत असतां बाबा साक्षात् दर्शन देऊन माझे पाठीवर हात ठेऊन भिऊं नकोस तुझे रक्षण करणार मी आहे असें वजाविलें, असें सांगत असत. या वृंदावनांत तुळस मात्र लाविलेली रुजत नाही असा अनुभव आहे. देवळाचे पलीकडे प्रधानाचे आग्रहा-वरून घर झालेवर माझे कुटुंब म्हणजे प्रधानांची मुलगी ही एकटीच राहत असे कारण गाड्यांची सोय नसलेमुळे मी आठवड्यांतून एक दिवसच मुंबईहून नोकरीवरून घरी जात असे. ठिकाण उघडे माळावर, माथेरान डोंगराचे पायथ्याशीं असलेमुळे पाऊस काळांत रात्री किती भीषण जात असतील त्याची कल्पनाचं करणें बरें. तेव्हां प्रथम प्रथम माझे कुटुंबाचा अनुभव असा कीं कडाक्याचे वाऱ्या पावसाचे रात्री दार खडखड-ऊन भिऊं नकोस मी रक्षक आहे अशा सूचना वेळोवेळीं ऐकूं येत व एकदा झोंप लागली कीं सकाळशिवाय जाग येत नसे.

देवळाची इमारत मातीचीच आहे परंतु लाकूड सामान चांगले वापरलेले आहे व कितीन वगैरेस वरती बायांची जागा व खाली पुरुष मंडळीस बसणेसारखा प्रशस्त लांब-

लचक सभा गाभारा आहे. देवळाचे आवार एके ठिकाणी तीन पिंपळ, एके ठिकाणी वड दुसरीकडे औदुंबर व एके ठिकाणी निंबवृक्ष अशा दैविक वृक्षाने वेढलेले आहे. प्रधानांचे लहरी वृत्तीनुरूप व अखेर अखेर आर्थिक बलाचे अभावी ते परिसांतील झाडेपाने तोडून लागले व त्या लहरीत पिंपळासही तोडपाड करून लागले पुढे मुलांबाळांस दैविक त्रास होऊं लागले वरून त्यांचे अपरोक्ष घरांतील मंडळीकडून कोणा कर्ण पिशाच्च (दिवा गांवचे) बुवाचा सल्ला घेतां तुम्ही इकडे कशास आला व तुमचे ठिकाणी त्रैयमूर्ती स्वयंभू प्रगट आहे. तिची तोड करून नका म्हणून मालकांस बजावा असा उल्लाडा झालेचे जेव्हां स्वतः प्रधानांचे कानीं आले तेव्हांपासून ही तोडफोड त्यांनीं बंद केली व पिंपळाचे वगैरे झाडास पार बाधिले व ते तसे आहेत. देऊळ जरी प्रधानांचे आवारांतच आहे तरी देऊळ सदासर्वकाळ उघडेच राहते व हमरस्त्यावर असलेमुळे कोळी कुणब्यांचे रात्रीचे फिरतीचेवेळी आश्रयस्थान होऊं लागताच घाणेरेडे प्रकाराची माणसे रात्रीस आश्रयास उतरली असतां बाया माणसे वस्त्रे टाकून पळत सुटल्याची व एका दारूड्याचे श्रीमुखांत बसून त्याचा गाल आठवडाभर सुजल्याचे प्रत्यक्ष पाहिल्याचे सदर गृहस्थ सांगतात. व तेव्हांपासून आजूबाजूचे लोकांत दहशत बसून अशी माणसे येथे कधींच चुकूनसुद्धां फिरकत नाहीं असो.

वरीलप्रमाणें हकीकत समक्ष खुलाशाअंती मिळाली ती बाबांचे भक्तांचे माहिती करितां दिली आहे. मी सकाळीं ९ ते १२॥ देवळांत होतो व थोडा वेळ आजूबाजूस फिरलो देवळांत मनास जो आल्हाद वाटला तो लिहून व्यक्त करणे शक्य नाहीं.

प्रधानांची मुले मुंबईत लहानसहान नोकऱ्या करूनच राहतात फक्त त्यांचे वयोवृद्ध कुटुंब घरांत एकटेच राहते. त्यांचे प्रकृतीस मुंबईत आराम वाटत नाही व त्यांचे उदरनिर्वाहापुरती सोय भिवपुरीत आहे.

देवळाजवळ लहानसे झोपड्यात एक कुळवाडी रक्षक राहतो. प्रधानांनीं सुरू केलेली सेवा बरीच वर्षे निर्विघ्न चालू राहून बाबांचे निधनानंतर पुण्यतिथी उत्सवही सुरू झाला व पुढील हकीकत सध्याचे सेवासंघाचे रिपोर्टांत आहेच. हकीकत सांगणारे गृहस्थ-प्रधानांचे जामात ज्यांची बाबानी आकर्षित करणेची योजना ठेवलेचे दिसून येते हे अखेर प्रधानांस नेहमी म्हणत कीं हे पुढे कसे चालणार तेव्हां सर्व कांहीं ठीक होईल. धीर असू या असे म्हणत असल्याचें सांगतात व शेवटचा अनुभव असा सांगतात कीं कांहीं दिवस एक शेजारचे गांवचे गृहस्थ दोन्ही वेळ पुजा दिवा देवळांत केल्याशिवाय अन्न घेत नसत परंतु पुढे तेच म्हणू लागले कीं आपले घरीच पूजा करावी. त्यांना

पुष्कळ सांगून पाहिले परंतु त्यांनी नियम सोडला व ते अलिकडेच निवर्तले. पुन्हां माझे मनास अस्वस्थता सुरू झाली. मला माझे घर रिकामे पडलं आहे त्याचे कांहीं वाटत नाही परंतु देऊळ व बाबा सारखे पुढे उभे राहतात व मी काय करू हाच कायतो माझा मंत्र सुरू असतो.

गेली पुण्यतिथी जवळ आली. बरोबरचे कांहीं. मंडळीत याची वाच्यता सुरू केली. एक दोन जोडीदार बाबांनी खेचले व एक दिवस रजेचे दिवशीं पत्त खळ या असा बेत घाटत असतां सेवासंघाचे स्थापनेचाच डाव बाबांनी खेळविला व दुसरे दिवशीं प्रधानांचे मुलांकडे संघाचे स्थापनेस त्यांची संमती मागणेंस गेलों तर आपलेस आधले रात्री दृष्टांत झाला कीं उत्सवाची काळजी तुला नको उत्सव कार्यकरिते तयार झाले आहेत व त्यांनी त्यांचे देऊळ असलें मुळें संघांत सामील होणेंस कवुली देऊन सव्या दिल्या.

अखेर "श्री सद्गुरु साईनाथ सेवा संस्था" या संस्थेचे स्थापने विषयीचे कागदपत्र पाहतां ही संस्था केवळ तरुण मंडळींचेच बाबांनी आकर्षण करून घडऊन आणलेचे दिसते व त्यांचा उत्साह व बाबांचे ठिकाणची श्रद्धा हें पाहून त्यांचे कौतुक करणे ऐवजीं बाबांचे लीलेचेच कौतुक करणे योग्य होईल. फक्त रु. ५१ चा तूर्त कायम निधी व ती रक्कम संस्था स्थापन दिवशींच एकानें रु. २५ व दुसरे ८ इसमाने रु. २६ देऊन तयार झालेली आहे. सभासदांची मासिक वर्गणी ०-४--० व रामनवमी व पुण्यतिथी उत्सव कार्यास रु. १। देणारे १०-१२ सभासदांवर प्रथमच उभारली त्या या चिमुकल्या सेवा संघ संस्थेस भरभराटीस आणणेंस व आपलें स्थान किंबहुना लीलाकार्याचें एक दृश्य या रूपानें भिवपुरी येथील आपले मंदिरास भरभराटीस आणून चिरायू करण्यास बाबांचे समर्थ आहेत व तशा घटनेस प्रारंभ केल्याचे दिसून येत आहेच.

सदर संस्थेमार्फत शके १८६२ चा श्रीरामनवमी उत्सव साजरा होणार आहे तरी ठाणे मुंबई भागांतील ज्या साईभक्तांस उद्योग-व्यवसाय अडचणीमुळे श्रीक्षेत्र शिरडीस श्रीचे दर्शनास जाणेचा सुयोग येणार नाही त्यांनी बाबांचे या लीला दृश्यास भेट देण्याचा मर्जानुरूप लाभ आवश्यक ध्यावा अशी नम्र विनंती करून रजा घेतों.

आपला नम्र,

बाबासेवक (S. N. K.)

OM SHRI SAINATH

Shines there the
Godavari flow,
near whose waters
in a yojan sight,
Having appeared of
His own powers,
in Shirdi Nest
ever holy & bright,

Being praised by
the people comes : of
sundry places
all castes & creed,
Wins Sainath, All
Supreme Being,
Sanctifying
the world of
Sinful greeds.

THE IDEAL

(Sonnet)

A gloom all round in no wise thinner than
The gloom within, legs faltering prevent
All progress forward, or to stupor lent
Stand still, or e'en face whence the trail began.

The mind is sunk in impotence, or rent
By howling factions each on self intent
Shows every phase of misery known to man.

The hands themselves have lost their cunning, bent
To servile tasks; all hearing's at an end.

'Tis then Thou shinest, Ideal! O where ran
The stupor of the limbs, or whither sent
Hath vanished all the turbulence of mind?
All life is once more worship, and I find
The world is all a song of ravishment.

S. Krishna,
Kavasseri, 21-3-1933.

FOR MEDITATION.

Three are the centres of the Omnipresent: knots of Brahma, Vishnu and Shiva, three eddies in the stream of Sushumna—the upper, the middle and the lower knots. **Of these the middle is now the most desirable**, as the most convenient, not being outside the present consciousness; but other two also have to be taken up for the practice of His presence: the upper one for Transcendence, the lower one for Perfection.

S. K.

The Love of Krishna.

Part Two*

(1)

A Love - Letter.

(From the Author's Tamil)

Be not shy, 'tis to install thee completely that I have built this body as a temple.

On the banks of the Indus you said, "Why dwell in this desert? Come where your Krishna is reigning."

That you may remain here undisturbed and unshakable, Krishna has played his flute and removed all stains.

If you come and like it, you can stay and need not depart. You are my only kin; why delay yet?

Many were my loves in the past, but are you nursing the grievance still?

I liked flowers, only expecting that you might be in them. But at midnight I kept awake thinking of thee only.

Lo, the moon displayed a drop of thy beauty and drew my mind to him.

---

*The Prose-Poems of Part One of this series were published in 'The New Dawn', Hyderabad-Sind, a few years ago.

No more hankering after small things! How long yet will you continue to roast my mind?

"Seek not the small," say the Great. Come thyself entire and be gracious, my one and only Eternal!

S. KRISHNA.

The Call of the Cauvery

By

S. KRISHNA, M. A.

I am not thine. I do not belong to thee.

Amidst my native hills and dales I used to greet the red sun of mornings and never did thought of thee once cross my mind. There we had tiny rivers, frolicsome daughters of the Ghats, who twisted their slim bodies down rocks and ravines and carried their swift waters in the rich golden light to the western sea. There we had palm trees and coconut, with mango and jack trees of ampler foliage, which first smiled their greetings to the day; but there were no casuarinas, dark and slender, rising sheer into the firmament.

But where was thy message then, where thy mystic call to my wistful soul?

It was there. It spread its *unexpressed* perfume within my heart's shrine, a perfume as yet beyond the sense of smell.

I wondered, but I did not know, whence came this subtle perfume that pervaded my heart. It could not have come from the lotus tank by the temple, wafted by the breeze along with the odour of burning camphor, nor from the *pala* bushes on the blue hills among which mayhap I was roaming.

It seemed so strange then.

Laughing with yellowish foam they used to shoot their currents into the sea, swollen as they were with the cloud-begrimed skies of Karkidagom*. But theirs was not thy majestic flow, mighty Cauvery except were it in some measure of one who laves an ancient spot nine times holy, with her waters rich with the virtue in them of many a sacred mantra chanted on her banks. For she is to Kerala what

* Ashada (ADI in Tamil) i. e. July-August.

thou art to the Tamil land. Of old her rumbling music kept time with the clang of armour and clash of arms that proclaimed a new Zamorin, a new overlord of all Kerala. She nursed on her banks the greatest of our bards, even him in whose humble mill the four scriptures and the six sciences ground themselves to lubricate the human soul. And her rich and varied music passed into his divine lays. As thou too, great Mother, hast cherished thy sons who have sung in raptures of gods and men, of the Father of gods and men.....

Seated now in thy presence I seem to see immortal Kamban wading thy stream, the playful wavelets encircling his divine feet, the gentle zephyr cooled in thy spray fondly kissing off the sweat on his brow! But the mist of Time flows back and hides thine ancient glories, landing me again in the sweet-bitter memories of the recent past.

I heard thy call first when I had thoughts of spending my days amidst crowds of busy men. I understood. What recked I of hurrying crowds when the Voice within called me to places where universal beauty was written plain in leaf and fruit and stream and sky? I flew to thy bosom and bathed my spirit in thy perennial waters. Long hours that seemed all too short I spent on thy banks and in thy stream. And at thy bidding, guileful enchantress, many flowers were laid at Nature's feet that ought to have gone to Sarasvati's shrine.

And lo, Mother, here am I with thee again. My eyes drink in again the beauty of thy flow and my ears are filled with the warble of thy waves. You speak again the same message. For one hears the same things ever, even though in different words and other accents. The voice that I heard in thy call was the same that has guided me in my pilgrimage through the worlds, as something within tells it will be the same I shall hear till I reach the end of all being, till becoming shall yield place to being.....

And so, great River Spirit, I belong to thee, I am ever thine.

S. KRISHNA, M.A.

Kumbakonam,

Sirpur Paper Mills,

Nov.-Dec. 1926.

Kothapet, N. S. Rly. Asifabad Dt.

Sage, the Ideal of Humanity.

By

Swami Rajeswaranand.

A sage is he who is no journeyman of nature. He is master of nature and embodiment of freedom. He is the ripest and sweetest fruit on the tree of the universe. He is the very flower of humanity. His silent example speaks volumes. His acts speak louder than words. The great reformers, philosophers, doctors, scientists, poets, workers and the like are all his servants rendering his thoughts into deeds. It is said that a thought of a sage, though he may be seated in a cave in the heart of a jungle, breaks through mountains, crosses rivers, and finds expression and fulfilment. A word from the sage is enough to unlock the hidden treasures of life. It sinks deep into our heart and we carry it all through our life, more than many a splendid oration through the press and from the platform. Such is the greatness and the mystery of a sage. He has reached the destination, the realisation of Self, in the pilgrimage of life. Hence he is the ideal of humanity.

Though at present, due to illusion, we might seem to have fallen short of such a mighty ideal of life, yet we cannot lower the ideal. "Better aim at a lion and miss it than hunt a jackal and catch it".

We see a gradual evolution of nature and manifestation of Self. A wise man is the ideal of the ignorant. The Reality, the Verity is the ideal of all. And a sage is one who is directly in tune with Truth and he cannot but be the ideal of all humanity.

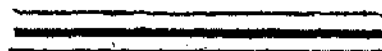
Unity in variety is the plan of nature. We are all men, yet different from one another as Mr. so-and-so. Our ideal is not

Mr. or Mrs. but the One Mystery. Though we may differ as Mr. and Mrs., yet we are one as a part of humanity. That is to say, though man is different from woman, yet both are one as human beings. Though man and woman may differ from animal or tree, yet all are one as living beings. And again all are one as existence with the whole universe. This Unity is our ideal, our real Nativity, Satchidananda. The law of gravity might even deceive our trust in it, but the law of spiritual Unity never deceives.

It is through the power of the Spirit man liveth. Not knowing this eternal and immortal Truth of "Know Thyself", man tries to depend upon physical strength. This physical strength is the outcome of mental strength which in turn and in reality is the outcome of spiritual strength. So more physical nourishment alone will be just like watering a flower or a fruit, or a branch of a tree with the result that the tree withers. Whereas our ideal ought to be to water at the very root of life. Otherwise our Inner Being, the Ideal, does not become manifest and its silent voice speaking in the language of intuition and illumination, does not become audible, if our ears are filled with the loud noises of the world. When the ego "I" is annihilated and dissolved, the store-house of spiritual energy opens itself, and the Self stands revealed.

If we go spiritually out of order, restlessness results. We step out of our real nature from the eternal into the ephemeral. We allow ourselves to be eclipsed under the veil of illusion or delusion and the superimposition born thereof exports us into the world of name and form. It is then that false thoughts invade the mind due to the forgetfulness of the original glory, due to thinking unnaturally of ourselves as Mr. so-and-so. A Spanish proverb says; "He who lives with dogs will learn to bark." So practical religion enables us to wage war against an unnatural way of thinking and prevent the mind and the senses ruling over us. For if the army is allowed to rule the command, the battle is sure to be lost. So let us be the commander of the mind and unlock the Shrine of Infinite Bliss. Thus an ideal man

is he who can keep his head in solitude even though his hands are in society. He transcends the innumerable diversities of blood, colour, language, dress, manners and sex. A son, for instance, dresses himself variously and appears on the stage in different names and forms, now as a Christian, now as a Muhammadan, now as a Hindu now as a woman and so on, yet his mother knows in her heart that he is only her own son and no other. So also, in the drama of your life on the stage of this world, though you may be acting your part as a prince or a page, never delude yourself to be really such, but act it to the best of your ability. So a sage is he who sees his own self in spite of the colourings of name and form in the world. Sagehood is Selfhood, beyond brotherhood of man and fatherhood of God. The whole universe is his own home and its inhabitants his very Self. Let "Live Sage and act Sage" be our motto and let us drink deep the Nectar of Self-realisation of the Sage, the Ideal of Humanity, in this very birth itself.

Glory of

RAMA NAMA

By

SWAMI SIVANAND SARASWATI

(Rikhikesh).

NAME of the Lord is the tree of spirituality. It is the destroyer of the impurities of the mind. It bestows supreme peace, eternal bliss and infinite knowledge. It infuses Divine Love in the hearts of the reciters. It is the fountain-head of all happiness. May that name, the giver of Immortality, remove all your fears and bring solace and supreme joy to all.

Name of Shri Ram is sweeter than the sweetest of objects. It is a haven of peace. It is the very life of pure souls. It is the purifier of all purifying agencies. It quenches the consuming fire of worldly desires. It awakens the knowledge of God which is dormant in our hearts. It bathes the aspirant in the ocean of divine bliss. Glory to Shri Ram and His name.

In the inside of every object there is one Ram alone without any interstice. Wherever I see, there is Ram. He ever sports in joy. The whole world is His Lila. In the flower, in the trees, in the sky, there is Ram. In the water, in the food, there is Ram. In the post, in the wall, there is Ram. In the umbrella, in the pen, in the paper, there is Ram. There is Ram everywhere. There is no world without Ram. This universe is filled with Ram. How can I describe His unparalleled Glory? Victory to Ram. Glory to Ram. Adorations to Ram. Salutations to Ram!

Blessed be the pious soul who drinks uninterruptedly the nectar of Sri Ram's name, which has been churned out of the ocean of the Vedas, which removes the impurities of the iron age, which lives constantly on the tongue of Lord Siva, which is a sovereign remedy or unfailing specific to cure the disease of worldly existence and which is life itself to Mother Janaki.

Tulsidas says: "Name is even superior to the Lord because the Aguna and Saguna aspects of Brahman are tasted and realised by the power of Name. Rama delivered a single lady Ahalya, whereas the Name has purified crores of wicked men. Rama gave salvation to two of His faithful servants—Jatayu and Sabari, but the Name has been the saviour of countless wicked persons".

Tulsidas is not tired of emphasizing the importance of Rama Nama. He says: 'Blessed the son and blessed his parents who remember Sri Rama in whatsoever way it may be. He who repeats Rama Nama even through mistake can wear a pair of shoes made out of the skin of my body. Blessed is the outcaste and Chandala who repeats the name of Rama day and night. What is the use of high birth to one who does not repeat Ram Ram? The highest peaks of mountains give shelter only to snakes. Blessed are the sugar-cane, the corn and betel leaves that flourish in the plains and give delight to all".

He further says: "The two sweet fascinating letters RA and MA are like the two eyes of the alphabet and the very life breath of the devotees. They are easy to remember and delightful to utter. They are beneficial in this world and sustain us in the other world". He says: "Put this jewel-Light of Rama Nama, at the gate of your door—the tongue, if you want to illuminate yourself, both inside and outside (of yourself). All the world knows that by uttering the nam^o even inverted i. e. by saying "Mara-Mara" instead of Rama Rama, the great saint Valmiki became Brahman Himself". When such is the glory or effect of repetition of the inversion of the Nama, then what to speak the glory of uttering the right and proper Name?

Every name of God is filled with various Divine Shaktis and with nectar. Nama and Nami are inseparable. Nama is even greater than Nami. Even in worldly experiences the man dies but his name is remembered for a long time. The fire or Agni of the Muladhara represents the "RA" Bija. It ascends to meet the Prana from the Murdha or Brahma-randra which represents the "MA" Bija. The combination of RA-MA is the Taraka Bija by which the individual soul crosses to the other shore of fearlessness and Immortality and attains Eternal Bliss and Supreme Joy. Rama Nama is an approach to Sukshma Nada and eventually to the Divine Communion.

The means by which Sri Ram can be reached is to take His Name and to remain saturated in it. Always remain drunk, imbibing the Lord's sweet Name. Let no ideas of purity or impurity enter in to your mind. There is no unholy object in the world. Should there be any, it becomes the holiest of the holy by contact with the Lord's name. Illusion notwithstanding all her efforts, fails to get hold of him who remains deeply absorbed in the Lord's Name and Love. Glory to Rama. Adorations to Rama. Salutations to Rama. Prostrations to Rama!

OM SRI RAM JEYA RAM JEYA JEYA RAM!

Om Santi Santi Santi!

Prof. Narke

At HARDA

To,

The Editor,

Shri Sai Lila,

BOMBAY.

Dear Sir.

I visited Harda on Thursday the 21st March 1940 and as some devotees of Shree Sai Baba would be interested to know the purpose of my visit I am going to give the following account in English (for the benefit of non-Marathi-knowing people) which may please be published in one of your issues.

Harda is a small town in the Hooshangabad District of the Central Provinces. It is a railway station on the main line of the G. I. P. Ry., 417 miles from Bombay and about 300 miles from Shirdi. The Parulkar family have their house and headquarters there. The Parulkars were sent with 25,000 troops by Mahadaji Shindya of Gawalior, three generations back, to deal with Pindaris. As a reward for their successful military achievements they were given a Jahagir of 5 villages and asked to settle at Harda permanently. Amongst the Parulkar brothers Chhotu Bhayya (छोटू भय्या) was a very great devotee of Shree Sai Baba. Sadoo Bhayya Naik (सदू भय्या नाईक) another Malgujar residing at Harda, was also a great devotee. The Harda devotees used to assemble at Sadoo Bhayya Naik's place for daily pooja, arti and bhajans, especially so on Thursdays. I was told that this went on for a number of years—about thirtythree—until 1937, the year in which Sadoo Bhayya passed away. After the death of Sadoo Bhayya, Shree Sai Baba's photo was removed to his malgujari village (Babhoolgaon-बाभूलगांव) and his three sons who are now having prosperous careers at different places left Harda for good. On the 21st of March, the day of my visit to Harda, I met Sadoo Bhayya's daughter-in-law and grand son at S. R. Naik's place

and went round to pay my respects to all the places in Harda where Shree Sai Baba is worshipped. I met the following devotees of Shree Baba:—

(1) Sjt. Shankarrao Narayan Parulkar, malgujar, Annapurat Harda. (He is the late Chhotoo Bhayya's brother. Their elder brother Dada Parulkar was known to me. I had seen him at Shirdi and I was present at his death-bed there.)

(2) Sjt. Shridhar Waman Naik B. A., LL. B., malgujar, Haripura Harda. (This gentleman took the trouble to take me round and he also introduced me Sadoo Bhayya's daughter-in-law).

(3) Sjt. Narayan Krishna Rao Rege, Jahagirdar Ajanaswale, Haripura, Harda. (He is Sadoo Bhayya's brother-in-law. His sister is the widow of Sadoo Bhayya. He gave me a good idea of Shree Sai Baba's arti and bhajans at Harda over a period of not less than thirtythree years).

(4) Sjt. Gopal Rao Khirwadkar—(age over 75 years)—(This gentleman gave me a very vivid account of Sai-bhakti in this part of India. He knows the place which I wanted to see during this visit of mine. He gave me detailed accounts of the occassional visits of the great Sai Bhaktas—the late Kakasaheb alias Hari Sitaram Dikshit B. A., LL. B., Solicitor of Bombay, Madhaoraoji Deshpande alias Shyama of Baba and Das Ganu Maharaj. I saw the place—Vithoba's temple—where Das Ganu Boa used to hold his Keertans (Harikatha).

(5) Sjt. Mahadeo Vithoojee Satpute. (He is a porter on the Harda Station. He is a great devotee of Shree Sai Baba and goes to Shirdi every year for the Ram-Navami Utsawa.)

One of the villages Shirkhamba Nakawada where Chhoto Bhayya's son stays permanently to manage the lands in the neighbourhood is about 10 miles from Harda. During one of the visits of Chhotu Bhayya to shirdi Shree Sai Baba told him that **he is there in**

the Darga under the banyan tree not far from the village belonging to him (Chhotu Bhayya). Sai Baba asked Chhotu Bhayya to clear the place and do pooja and service there. After a few days a Sat-purush in the form of a Hindoo Gosai (गौसाजी) appeared in Chhotu Bhayya's dream and later on in a physical form in the morning, accepted bhiksha (भिक्षा) and told Chhotu Bhayya that **He and Sai are one**. Thereafter I was told Chhotu Bhayya used to go to the banyan tree and perform arti and bhajan on every Thursday. I paid a visit to Harda in the hope of knowing the exact situation of this place and take darshan of the holy Samadhi. As I learnt that the place is not at Harda but distant from it, 10 to 12 Miles, I postponed my visit to a later date and was satisfied by going round the homes, now deserted, of Sadoo Bhayya and others who were so intimately known to most of us at Shirdi.

The existence of holy places like the Samadhi at Shirkhamba Nakawada - Chhotu Bhayya's village - near the banyan tree under the direct control of Shree Sai Baba has particular interest to me as I have my own theory of the inner working at Shree Sai Baba. Shree Sai Baba has his emissaries whom he directs and commands. This is clearly seen in the spiritual work that is now undertaken by Baba in South India, which I recently visited. I was struck by the great work that is going on there. Indeed, Shree Sai Baba had told us that only a 16th part of the work was being done by him in flesh; for the remainder the future is reserved.

I propose to go to Harda and Shirkhamba Nakawada and I shall then send you a more precise and detailed account of the Darga (Samadhi-समाधी) there.

Sai-Das,
G. G. Narke.